

Mentre algunes associacions de venedors de premsa han declarat la guerra al Govern espanyol per la prohibició de vendre tabac als quioscos, els estanquers se senten víctimes d'un enfrontament econòmic entre l'estat i les tabaqueres. El sector calcula les pèrdues entre el 20% i el 40% de la facturació. Els estanquers catalans ja es mouen per reconvertir el negoci, perquè són conscients que "l'estanc de tota la vida ja és mort". De fet, alguns estanquers han tancat cinc dies, esperant que l'estat mogui fitxa.

El negoci de l'estanc s'esfuma

JORDI PLAY

Lanunci de la casa matriu de marques com Marlboro i L&M, Philip Morris, de reduir el preu dels seus tabacs va ser una bona notícia per als consumidors, però va caure com una galleda d'aigua freda sobre els estanquers, perquè l'estoc que havien comprat a un preu dies abans ara l'havien de vendre al públic més barat, fins

al punt que alguns estanquers van optar per fer boicot encobert a les marques abaratides. Tot i aquestes pèrdues, els estanquers rebien dies després un baló d'oxigen d'Altadis, la competidora de Philip Morris, que decidia apujar el preu de les caixetes de Fortuna, Ducados i Nobel per ajustar-se a l'increment dels impostos indirectes. Però l'alegria

només va durar una setmana. Dimecres, 1 de febrer, Altadis anunciava que tornava a abaixar els preus, al·legant "necessitats de competència de mercat". Tot plegat ha esquitxat directament els estanquers, que es consideren víctimes de la lluita econòmica que els titans del tabac mantenen amb l'estat: "Philip Morris i Altadis ens utilitzen

Llaminadures i cromos en comptes de cigarretes

El passat dilluns 30 de gener, centenars de quiosquers van abaixar la persiana per protestar contra la prohibició de vendre tabac. Asseguren que només de vendre premsa no es pot viure, i que, des del gener, han perdut un 40% de la seva facturació. Reclamen al Govern espanyol que faci una excepció a la llei de prevenció del tabaquisme, però la resposta ha estat rotundament negativa. En canvi, sí que han aconseguit que el Ministeri d'Economia els retorni les taxes que ja havien pagat en concepte de llicència per continuar venent tabac durant el 2006. En total, aquesta devolució representa uns 3 milions d'euros. Les associacions de venedors de premsa que es van sumar a la protesta, que en el cas de Catalunya va tenir un seguiment mínim, no descarten noves vagues durant el febrer. Manuel Rey té

un quiosc al carrer de Rosselló de Barcelona, i no va fer vaga: "La prohibició em perjudica relativament, però a mi em sembla que una reducció del 40% de les vendes, com diuen algunes associacions, no pot ser veritat. I si ho fos, els recomano que posin un estanc i de segur que els anirà molt bé..." El marge de benefici que obté un quiosc per cada paquet de tabac, independentment del seu preu de

La llei antitabac prohibeix la venda als quioscos. Alguns quiosquers es queixen que el tabac ara el ganxo perquè el client comprés diaris i que ara perden un 40% dels seus ingressos.

venda, són 15 cèntims. A la qüestió si la premsa i les revistes permeten tirar endavant un quiosc, Manuel creu que sí: "Però cal vendre moltíssim. T'has de buscar la manera de guanyar-te les garrofes. Jo ja he canviat el tabac pels cromos i productes per a nens, que donen més marge de benefici que el tabac". A més, afegeix, "el marge de benefici de premsa i revistes és prou ampli".

per pressionar el Govern perquè incrementi els impostos mínims. Estan empenyats per la prohibició de fer publicitat del tabac i ho paguen amb l'estanquer", assegura Jordi Duaso, propietari de l'estanc Duaso, situat al carrer de Balmes de Barcelona. És un dels centenars d'estanquers catalans que la setmana passada van decidir tancar el negoci un màxim de cinc dies –oficialment per fer inventari– amb la intenció de pressionar el Govern perquè mogui fitxa.

En concret, el col·lectiu d'estanquers, que arriba a 17.000 a tot l'estat, reclama amb urgència que l'administració aposti fermament per la xarxa comercial d'estancs, que augmenti els impostos sobre el tabac i que fixi un preu mínim per paquet, al voltant dels 1,5 euros. I és que el sector calcula en un 20% les pèrdues en la facturació de cada estanc en el primer mes de 2006. "Tal com va aquesta guerra, ens enfonsaran del tot si no actuem immediata-

ment, i potser val més tancar, perquè amb el negoci obert hi perdem diners", apunta Jordi Dueso. El seu estanc fa una venda diària d'uns 5.000 euros, i només amb la reducció dels preus de Philip Morris de fa uns dies ha perdut 200 euros per cada caixa de paquets de la tabaquera que va comprar, i que ara ha de vendre a un preu més baix. Sergio, un estanquer del carrer de la Reina, de València, denuncia que "la reducció de preus ha deixat el tabac per sota del seu cost. I el pitjor és que la distribuïdora no admet devolucions, ens hem de quedar amb el producte i ningú no es fa responsable dels danys que ens causen".

Els estanquers, a diferència dels quiosquers, que tenen un marge de benefici de 15 cèntims per paquet amb independència del preu de venda, obtenen un 8,5% de marge respecte al preu del paquet, per tant, si venen més barat, el benefici és menor. I per descomptat, les noves marques de baix cost, que les

tabaqueres han tret al mercat com a estratègia per mantenir la clientela que podien perdre a causa de la prohibició de publicitar els seus productes, també els han fet molt de mal. Es pot comprar un paquet de tabac per 1,25 euros mentre que el preu mitjà d'una marca tradicional és de gairebé el doble.

Però els estanquers sumen altres pèdues. La llei de prevenció del tabaquisme també prohibeix la venda de tabac a quioscos, benzineres i restaurants. Aquests establiments tenien com a subministradors els estancs, de manera que ha quedat tancat un segon canal de venda dels estancs. Els estanquers creuen que ni de bon tros tots els clients que recuperaran en aquests establiments e recuperaran els estancs.

En el moment de tancar aquesta edició, fonts de l'Associació Provincial d'Estanquers de les Illes asseguraven que els estanquers balears estan estudiant quina posició ha de prendre el gremi davant el conflicte, però que e

principi no tenen previst cap tipus d'acció: "Estem analitzant com ens pot afectar tot plegat i què hi podem fer. Potser més endavant haurem de prendre decisions", adverteixen. Al País Valencià, les associacions d'estanquers tampoc no havien pres una decisió en ferm de tancar, tot i que no descarten aquesta acció al llarg d'aquesta setmana si les converses amb l'estat no donen resultat.

Reformular el concepte d'estanc. A més de tancar uns dies la botiga, els estanquers de Catalunya han pensat com podrien sortir de "l'estat de coma" en què es troben els estancs. El gremi ha mantingut reunions informals amb la direcció general de Comerç del Govern català i amb la Cambra de Comerç per demanar-los ajuda per reconvertir el negoci: "Ara mateix no podem fer res perquè som concessionaris de l'estat, però podríem diversificar l'oferta en productes i serveis. Estem situats en llocs estratègics, i pensem que estaríem en condicions de donar serveis que la població ja demanda, com fotografia digital, Internet, realitzar tràmits de qualsevol administració, ser un lloc de recollida de paquets, enviar documentació a trànsit per renovar permisos de conduir, etc. Tenim moltes idees, però l'administració espanyola no té cap voluntat d'ajudar-nos", sentència Marcel·lí Gámez, president del Gremi d'Estanquers de Catalunya. El sector atribueix aquesta manca de voluntat a la "desconeixença total dels polítics" de com funciona aquesta xarxa comercial. Els estanquers catalans han estat els primers a llistar propostes concretes per sortir de la crisi, però encara no les han comunicat al Ministeri d'Economia i Hisenda. Marcel·lí Gámez, però, ja s'espera la reacció: "Si l'estat sap que actuem en l'àmbit autonòmic per salvar el nostre negoci, i més encara a Catalunya, probablement es tancaran en banda. I com que el Govern català no té competències en estancs, no podem desenvolupar cap projecte si no és amb l'estat."

Futur incert. Si bé una part del sector d'estanquers confia que les negociacions amb l'estat solucionin la crisi, el sentiment majoritari dels gremis és que l'estanc, en la seva forma tradicional,

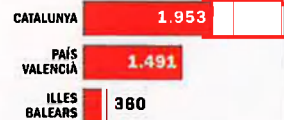
Vendes dels majoristes als estancs

MILIONS DE PAQUETS DE CIGARRETS VENUTS

Estancs als Països Catalans

A tot l'estat espanyol n'hi ha 17.000.

G a Ic: V. PRIETO
Fon: Co missionat per el Mercat de Tabacs

no té futur. A parer de Marcel·lí Gámez, l'arrel del problema és que "l'estat mai no ha cregut en aquesta xarxa

comercial, per això no ens defensa com caldria davant les tabacaleres. Ells fan la seva guerra, però els estancs no els

aquest mes...

Els polígons d'habitatge, construïts en les perifèries urbanes en els anys 1960 i 1970, són l'exponent del fracàs d'una determinada idea de l'arquitectura moderna. Són barris que sovint s'han revelat incapaços de generar els valors de la vida comunitària o de la identificació de les persones amb l'entorn. Però són també espais d'oportunitat, en què és possible trencar l'aïllament social. Badia, al Vallès, n'és un exemple paradigmàtic.

L'Avenc. Consell de Cent, 278, 1r 2a
08007 Barcelona - Telèfon 93 488 34 82
lavenc@lavenc.com / www.lavenc.com

I al març...

Cultura i política

En aquest espai de l'estanc Duaso abans de l'1 de gener s'hi podia fumar. Ara la llei ho prohibeix i s'ha convertit en una sala per vendre paços, però sense premar-los

preocupen el més mínim, de manera que ens estem descapitalitzant". Segons els estancers, aquesta situació de crisi s'ha vist agreujada en el darrer any, sobretot amb l'aparició de marques de baix cost al mercat, de la llei de prevenció del tabaquisme, i ara, de la política de reducció de preus de les tabacaleres. A més, el gremi denuncia que "en el moment d'obrir nous estancs

es van fer unes promeses que l'estat no ha complert, i amb la situació actual de descapitalització de l'estanc moltes d'aquestes inversions corren perill". Per la seva part, al Govern espanyol li ha sortit malament una jugada: comptava que amb la pujada dels impostos sobre el tabac del 2006, les tabacaleres incrementarien el preu dels paquets, fet que li reportaria una recaptació extra de

600 milions d'euros, que engreixarien els 5.500 milions anuals que ja recaptava. Sigui com sigui, la guerra de preus entre Altadis i Philip Morris, amanida amb una política del Govern espanyol de minsa defensa del negoci dels estancs ofega els estancers. I no saben què de temps aguantaran amb el nus al c

Gemma Aguilé

Breus

La Intersindical-CSC s'implanta a la Catalunya Nord

La Intersindical-CSC ha fet un pas més en la seva implantació nacional, i aquest cap de setmana ha inaugurat a Perpinyà la seva Unió Territorial, que aplega una trentena d'afiliats de sis comarques, provinents fonamentalment del sector sanitari, de correus i trens, així com de l'Ajuntament de Perpinyà. Joan Alsina, treballador de l'hospital de Perpinyà, serà el portaveu territorial de la Catalunya Nord. Amb aquesta seu, el sindicat fa un pas determinant en la vertebració arreu del territori català, sumant afiliats procedents de diferents

forces sindicals de l'estat francès i sectors productius. En la presentació de la Unió van intervenir la secretària confederal, Isabel Pallarès, i els representants de la Catalunya Nord, a més de membres d'altres sindicats.

Caixa Penedès incrementa els beneficis en un 22,04%

El Grup Caixa Penedès ha obtingut un benefici net el 2005 de 73,96 milions d'euros, que representa un increment del 22,04% respecte a l'exercici anterior. Pel que fa a l'obra social, l'entitat destinarà enguany un pressupost de 13,37 milions d'euros. Els ingressos per comissions de la caixa han crescut un 20%, però, tot i així, el director general del grup, Ricard Pagès, va insistir que "tenim les comissions més baixes del mercat", i va afegir que l'entitat té previst incrementar-les enguany, tot i que no ho descarta en casos concre